

af søjle 1, at når man får retten til at sælge sine varer, er det politisk logisk, at miljø, arbejdsmiljø og lønmodtagerrettigheder selvfølgelig hører sammen med det. Det er urimeligt, at England har lov til at køre på fribillet. Det er en del af det, der hænger sammen. Det er kernen.

Der ligger elementer af politisk vurdering her, for det kunne godt tænkes, at der var nogle meget højreorienterede, som ville sige, at miljø ikke hører med; det er jeg helt med på. Men det må man gå åbent ind i og sige: Det hører sammen i det koncept, som er et hæderligt europæisk koncept. Så hænger det sammen.

Omkring ØMU'ens særlige form for fleksibilitet – jeg er glad for, at udenrigsministeren siger, at der er en form her, for det fremgik faktisk ikke af det skriftlige fra regeringen – mener jeg jo, at det danske forbehold rent faktisk har tilføjet Traktaten noget nyt, nemlig at man også kan sige nej. Man kan selv i høj grad tage stilling, kan man sige, i praksis. Selv om det måske ikke står sådan i sin juridiske form, er det jo rent faktisk det, der er sket ved, at Danmark har sagt nej, selv om vi – i givet fald – opfylder betingelserne.

Og så mener jeg, at vi har brug for at få nogle meldinger om, hvor vi kan se det for søjle 2 og for søjle 3, men det kan da også godt være, at dele af f.eks. kultursamarbejdets nærhedsprincip kunne konverteres til noget fleksibilitet. Jeg ved det ikke; det er heller ikke gjort færdigt hos os. Jeg konstaterer bare, at vi er alt for uforberedte på noget, som jeg tror bliver vigtigt, og som også bliver et perspektiv i fremtiden i et europæisk samarbejde, som har betydning.

Om Østeuropa siger udenrigsministeren, at de østeuropæiske lande ikke ønsker fleksibilitet. Nej, det er jeg helt klar over, men på den anden side ved de jo godt, at de skal have overgangsordninger. Det er det ene. På den anden side er det vel sådan, at hvis de er sikre på, at de politisk er med og ikke bliver andenklasses medlemmer, er der jo ikke tvivl om, at de også vil være med i sådan en diskussion.

Jeg håber, at alle Folketingets partier snart kan slutte op om SF's forslag om at få Dansk Udenrigspolitisk Institut til at lave en udredning på det her punkt omkring glidende medlemskab og i det hele taget omkring, hvordan integrationen af Central- og Østeuropa kan ske, sådan at ingen bliver efterladt på perronen, men på den anden side også sådan, at vi accepterer, at togene måske afgår med forskellig hastighed. Det er projektet, som jeg ser det.

Så jeg vil håbe, at debatten, selv om den ikke konkluderer særlig præcist på det her, alligevel kan blive et startskud til, at vi går mere ind i den her debat i stedet for at sætte paraderne op.

Hvis jeg lige må kommentere de dagsordener, der er foreslået, vil jeg meddele, at SF vil stemme nej til Liste Ø's dagsorden. Der står, at vi skal være imod flertalsafgørelser på alle områder. Det er SF som bekendt ikke. Så vi er uenige i noget af det, der står. Hovedformålet for SF er både at fastholde undtagelserne og at have et europæisk projekt; vi går på to ben. Det er ikke præciseret her. Og vi synes, at man mangler at gøre undtagelserne til en del af en strategi for at sikre, at EU ikke løber af med al magten på landenes bekostning.

Vi stemmer imod hr. Kristian Thulesen Dahls dagsorden. Vi synes, det er noget mærkeligt noget, at vi skal have en vejledende folkeafstemning, før regeringskonferencen reelt afsluttes.

Og vi stemmer imod det af fru Annette Just stillede dagsordensforslag. Der er dele af indholdet, f.eks. jubelen over WTO-aftalerne, som vi helt klart er imod. Her har vi da et sted, hvor EU på en række områder, når det gælder landbrug, prioriterer noget andet end den rene frihandel.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at udenrigsministeren betvivler min ekspertise, når det drejer sig om det ædle fodboldspil. (*Afbrydelse af udenrigsministeren* (Niels Helveg Petersen)). Jamen jeg ved dog – så meget tror jeg jeg kan sige – at hvis man står i en meget vanskelig opstilling over for et meget stærkt hold og man så sender sine spillere frem på banen og blotter sit eget mål, ja, så kommer kontraangrebene jo altså også, og så bliver ens eget net fyldt med bolde den ene gang efter den anden. Og det er den situation, den danske regering vil bringe sig i ved regeringskonferencen. Så meget om det.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren – det er et spørgsmål, jeg har stillet til den socialdemokratiske ordfører, som jo imidlertid i lang tid ikke har deltaget i debatten – om vi kan få et tilsagn om, at regeringen forud for alle væsentlige beslutninger på regeringskonferencen vil søge mandat i Europaudvalget.

Jeg havde troet, at det var en banalitet, og at vi trygt og roligt kunne gå ud fra, at regeringen naturligvis ville gøre dette, men tavsheden omkring det her spørgsmål, som nu er stillet fle-